DEVRİMCİ TİP haberleri

SAYI: 5 26 Aralık 1969

TİP'i Oportünizmden arındıralım, onu devrimci bir yönetime kavuşturalım!

MİHRİ BELLİ

Başkent'de Altındağ, Çankaya ve Merkez ilçeleri TİP kongrelerinde proleter devrimcilerin oportünistleri yenilgiye uğratmaları ne anlam taşır? Oportünist il merkezine rağmen proleter devrimcilerin ellerinde tuttukları Yalova, Bakırköy, Beşiktaş gibi TİP örgütlerinde ve bütün ülkeye dağılmış bunca il ve ilçe parti organlarında gelişmelerin anlamı nedir?

Bizce bütün bunlar, herşeyden önce, Türkiye proletaryasını ve yoksul köylülerini kendi öz siyasî örgütlerine kavuşturma yolunda ileriye doğru atılmış adımlardır. Bütün bunlar, gerçek proleter devrimci siyasî örgütü kurmak için verilen mücadelede sağlanmış mahallî başarılardır. Mahallî ama küçümsememek gereken başarılar...

Mahallî sınıf ve zümrelerden hiçbirinin kendi öz siyasî örgütüne sahip bulunamıyacağı ve dolayısiyle ülkenin tarihî gelişmesine bu yoldan ağırlığını koyamıyacağı Filipin tipi demokrasicilik düzeni sınırları içinde hapsedilmiş durumda kaldığımız sürece, proleteryanın ve yoksul köylülerin kendi öz siyasî örgütlerine kavuşmaları söz konusu olamaz. Onun için Filipin demokrasiciliğinin sınırlarını aşmak ve gerçekten demokratik bir düzen doğrultusunda yol almak için, Türkiye'de hakikî bir demokratik özgürlük ortamını gerçekleştirmek için mücadele vermek zorundayız.

Ama bu mücadeleyi nasıl yürüteceğiz? Biz bu soruyu henüz somut olarak cevaplandırmadan, TİP tabanındaki gerçek sosyalistler, devrimci eylemleriyle soruya bir cevap getirmiş bulunmaktadırlar.

Oportünist yönetime rağmen, proleter devrimci dâvayı parti üyelerine anlatmak üzere konuşmalar düzenleyen TİP'li arkadaşlar bu soruyu eylemleriyle cevaplandırmışlardır. Ankara ilçelerinde oportünizmin yenilgisini tezgâhlayan TİP üyesi arkadaşlar, devrimci eylemleriyle bu soruya, yani «içinde bulunduğumuz şartlarda Türkiye'de bir proleter devrimci örgüt yaratma işi nasıl başarılacaktır?» sorusuna, eylemleriyle cevap getirmişlerdir. Ve bu cevaplar sonucunda TİP gerçekten sosyalist bir örgüt niteliği kazanmasa da, sarfedilen emekler boşa gitmeyecektir.

Sadece işçi sınıfının değil, sadece köy proleterlerinin değil, aynı zamanda yoksul köylülerin de öncü müfrezesi olan, proleter devrimci teoriyle silâhlan-

(Devamı arka sayfada)

mış Sosyalist örgüt, sömürü düzeninin savunucusu egemen çevreler tarafından bize ihsan edilmiyecektir. Bu örgüt gökten de inmeyecektir. Proleter devrimci örgüt sağlam bir taktikle, ustaca yürütülen bir mücadele sonucunda koparılıp alınacaktır. Ve şu anda bu mücadelenin verilmesi gereken alanlardan biri, hattâ birincisi, yüzbinlerce emekçinin hâlâ umudunu bağladığı ve her şeye rağmen hâlâ, çatısı altında birçok gerçek sosyalisti barındıran Türkiye İşçi Partisidir.

TİP saflarında gerçek sosyalistler ile TİP dışındaki gerçek sosyalistler birdirler. Ve eğer bunlar şu anda bir çatı altında toplanamamışlarsa bu, antidemokratik kanunlar ve oportünist tertipleri yüzündendir. Bunlar, TİP içinde olsunlar, dışarda olsunlar, hepsi proleter devrimci hareketin militanlarıdırlar.

Bu militanlar, TİP'i devrimci bir yönetime kavuşturmak için oportünizme karşı sonuna kadar mücadele etmenin görev olduğu kanısında görüş birliği halindedirler. TİP'i devrimci bir yönetime kavuşturmak demek, bu parti saflarındaki en bilinçli, en yiğit proleter devrimci militanların parti organlarında egemen duruma gelmeleri demektir. Antikomünizm denen, ithal malı ideolojik silâhın patlatılmasıyla sağlanan ihraçların iptali ve denenmiş militanların parti saflarına katılmaları demektir. Genç proleter devrimcilere şimdiye kadar kapalı tutulan parti kapılarının ardına kadar açılması demektir.

TİP'in devrimci bir yönetime kavuşması demek, anti-demokratik kanunlardan ünlü 141 ve 142 nci maddelerden yararlanarak gerici güçlerin siyasî eylem dışında tutmaya çalıştıkları proleter devrimcilerin, büyük manevî ağırlığı olan desteğinin sağlanması, sosyalist hareketin ağırlık merkezinin TİP içine kayması demektir.

TİP'in devrimci bir yönetime kavuşması, Türkiye proleterlerinin ve yoksul köylülerinin kendi öz siyasî örgütlerini yaratma yolunda çok önemli bir adım olacaktır. Bu siyasî örgüt TİP olabilir mi? Biz kesinlikle «olamaz!» diyemiyoruz. Bir çok konjonktürlerin birleşmesiyle, TİP pekâlâ oportünizmden arınarak bir proleter devrimci örgüt durumuna yükselebilir. Yeter ki biz, Filipin demokrasiciliği sınırlarını aşabilelim ve gerçekten demokratik bir özgürlük ortamını yaratma yolunda ilerlemeler kaydedebilelim ve buna paralel olarak TİP içinde devrimci mücadeleyi gerektiği gibi yürütebilelim.

Proleter devrimcilerin TİP içinde verdikleri mücadelelerin perspektifi olmalıdır. Eğer hedefimizi aşırı ölçüde sınırlarsak, hele aşırı kötümser ön yargılarla hareket edersek, mücadelemiz de yarı gönülle olur.

Bugün Türkiye proleterlerinin ve yoksul köylülerinin adına lâyık kendi öz siyasî örgütünü kurmakla yükümlü kadro biziz. Kimimiz TİP içindeyiz, kimimiz dışında. Saflarımızda genel olarak, proleter devrimci ilke birliği çevresinde dayanışma ve disiplini yaratabilirsek ve özel olarak da TİP konusunda bir davranış birliğini ve tutarlılığını gerçekleştirebilirsek bu kadro büyük işler başarır.

Şu anda TİP konusunda doğru ve tutarlı davranış, bu partiyi oportünizmden arındırmak ve devrimci bir yönetime kavuşturmak için mücadeledir. Bu mücadele genel proleter devrimci ilke birliğimizden, toplumumuzu sosyalist devrimin eşiğine vardıracak olan Millî Demokratik Devrim temel saflarımızdan ayrı tutulamaz, onun bir parçasıdır. Oportünizm yenilgiye uğratılarak devrimci yönetime kavuşturulan her ilçe, proleter devrimci örgütün öteki millî örgütlerle birlikte yer alacağı gerçekten demokratik Türkiye'nin bir gerçek olması uğruna verilmekte olan savaşta devrimcilerin eline geçen bir tepedir.

Şu anda TİP içindeki devrimci mücadeleyi küçümsemek kadar büyük yanılgı olamaz. Bu mücadele yıpratıcıdır, üzücüdür, yorucudur (Oportünizmin lâğımını temizlemek pek zevkli bir iş olamaz zaten) ama, hem zorunlu hem de şerefli bir mücadeledir.

Öteki yanılgı bütün devrimci eylemi TİP sınırları içinde görme ve TİP içindeki eylemi Türkiye emekçi halkının sosyalizm doğrultusunda bağımsızlık

"öyle mi olur"

Kongrelerde proleter devrimci hareket gelişiyor

Kadıköy'de proleter devrimcilerin önerileri kabul edildi

30 Kasım 1969 günü İstanbul'da TİP Kadıköy İlçesinin Kongresi yapıldı. Aybar, Aren ve Küçükömer oportünizmlerinin kol_ gezdiği bu ilçede, geçtiğimiz dönem hiçbir çalışmanın yapılmadığı sosyal mücadele_ ye hiçbir katkıda bulunulmadığı, atanmış yönetim kurulunun faaliyet raporundan anlaşılıyordu. İlk konuşmayı Genel Başkan M. A. Aslan yaptı ve parti meseleleri hak_ kındaki görüşlerini açıkladı, partilileri bir_ lik ve beraberliğe çağırdı.

Teklifler maddesinde, proleter devrim_ ci ve tarafsız delegelerin imzaladıkları bir önerge verildi. (Bu önergeyi dergimizde yayınlıyoruz. Beyoğlu İlçesi Kongresinde de sunulmuş ve kabul edilmiştir). Bu çap_ ta başka bir önerge olmadığı ve ifade edi_ len genel doğruları oportünistler kabul et_ mek istemedikleri için, önerge uzun uzun eleştirildi. Adnan Cemgil, «Sosyalist prole_ terler» diye hitap ettiği proleter devrimci_ lerine, önergenin giriş kısmında «gerici parlamenter ve uzlaşıcı» politika hakkında_ ki görüşün parti içinde ifade edilemiyece_ ğini ve tartışılamıyacağını, bu görüşte o_ lanların partiden ayrılmaları gerektiğini söyledi. «TİP parlamento çalışmalarını a_ maç edinmiştir.» dedi.

Delege Nurkalp Devrim, Adnan Cem_ gil'e cevabında, Türkiye'de feodal kalıntı_ ların var olduğunu ve bunu M. A. Aslan'ın bile kabul ettiğini; proleter devrimcilerin gerici parlamentarizm ile uzlaşma politi_ kasına karşı çıkmakla, parlamenter imkân_ lara sırt çevirmediklerini ve parlamento dışı muhalefet (PDM) görüşünde olmadıkları_ nı; Adnan Cemgil'in Aybarcı görüşleri sa_ vunmakta devam ettiğini anlattı.

Delege Murat Sarıca da konuşmasında Partinin popülizme kaymış olduğunu ve

---

ve demokrasi mücadelesinin geniş çerçevesi içine oturtamamaktır. Proleter devrimci teoriyi kendine klavuz edinen oportünizmden arınmış bir TİP devrim_ ci eylemin ağırlık merkezi haline gelir ve çok şeydir. Ama oportünizmden arınma ve devrimci yönetime kavuşma şansını yitirmiş bir TİP devrimci açı_ dan hiçbir şey değildir. Devrimci eylemin ağırlık merkezi bugün olduğu gibi onun dışında yer alır. Böyle bir TİP, devrimci açıdan ikinci bir YTP'den öte değer taşımaz.

Bugünün şartlarında devrimci hareketin ağırlık merkezinin TİP dışında kalması demek mücadeleyi bir siyasî örgütün olanaklarından yoksun olarak yü_ rütmeğe mecbur kalmak demektir. Bunun nasıl bir handikap olduğu, ne büyük güçlüklere yol açtığı besbellidir. Devrimci mücadelenin ağırlık merkezini opor_ tünizmden arınmış bir TİP'in sınırları içine getirmeyi başarırsak söz konusu handikap büyük ölçüde giderilmiş olacaktır ve böylelikle devrimci mücadelemiz daha yığınsal bir nitelik kazanacak ve güçlenecektir. Eğer bunu başaramaz_ sak, bu, yeni bir örgüt kurma olanaklarımızın henüz yeterli olmadığının kanıtı sayılmalıdır.

Türkiye İşçi Partisi Türkiye'nin şehir ve köy proleterlerinin ve yoksul köy_ lülerinin öncü müfrezesi, proleter devrimci teoriyi eylemde klavuz sayan bir emekçi sosyalist parti durumuna yükseltmek için TİP'i Türkiye emekçilerinin gerçekten sosyalist partisi durumuna yükseltelim!

olaylar

önergenin doğru teşhisler koyduğunu, bunun için imzaladığını açıkladı.

Delege Turgan Arınır, dünyanın ve Türkiyenin şartlarını, bilimsel sosyalizmin bu şartlara uygulanmasını (yani Millî Demokratik Devrim stratejisini) ve TİP'in durumunu anlatan başarılı bir konuşma yaptı. Fakat eğitimsizlik yüzünden, oportünizmin ideolojik etkisinde kalmış olan bazı delegeler de hatalarla dolu konuşmalar yaptılar.

Oportünistler, önergeyi tüm olarak reddetmeğe cesaret edemediklerinden, önergenin şurasını burasını, kelimeleri ve ibareleri değiştirmeği teklif ettiler. Sonunda buna muvaffak oldular. Bu arada hayret verici görüşler savunuldu. Örneğin, başta Cengiz Yazoğlu olmak üzere bazı delegeler, önergenin giriş kısmındaki Partinin gerici parlamenter ve uzlaşıcı politikasının yanlışlığını ifade eden cümle yerine, partinin seçimle iktidara gelip seçimle iktidardan ayrılacağını ifade eden bir cümle koymayı önerdiler. **Emperyalizmin ülkemize empoze ettiği gerici parlamentarizme toz kondurmayan oportünistler, bir kere daha emperyalizmin saflarımızdaki ajanları olduklarını ispat ettiler.**

Oportünizmin ideolojik maskesi her kongrede yeniden düşürülüyor

7 Aralık günü İstanbul'da TİP Eminönü ilçesi kongresi toplandı. Atanmış yönetim kurulunun tenkidinde, proleter devrimci delegeler ilçelerinin ve buna bağlı olarak partinin genel durumunu eleştirdiler, doğru devrimci çizgiyi savundular.

Teklifler maddesinde kongreye iki karar tasarısı sunuldu. Birincisi proleter devrimcilerinin hazırlamış oldukları ve bu sayımızda yayınladığımız önergeydi. İkinci karar tasarısı ise, düne kadar Arenci olup ta, proleter devrimcilerinin ideolojik mücadelesi sonucunda bazı gerçekleri kabul etmek zorunda kalan ama yine de (özellikle bilimsel sosyalist terminolojiyi kullanmamakta) direnen üyelerin önergesiydi.

İkinci önergede eğitim, tenkit ve kendi kendini tenkit, partinin arılığı v.s. konulardaki maddeler, harfi harfine proleter devrimcilerinin önergesinden alınmıştı. Bu, olumlu bir gelişme sayılabilirdi ama öte yandan Türkiye'nin şartları «yarı - bağımlı, yarı - demokratik» (!) olarak açıklanıyor, millî cephe yerine «ortak mücadele birliği» gibi uydurma terimler kullanılıyor, içinde bulunduğumuz devrim aşamasından yani Millî Demokratik Devrimden hiç söz edilmiyordu.

Önergeler hakkında söz alan proleter devrimci delegeler ikinci önergeyi eleştirdiler, önergeyi verenler de savundular. Kongre ikinci önergeyi kabul etti, proleter devrimcilerinin önergesini kabul etmedi.

Gündemin siyasî konuşmalar maddesinde kongre kararıyla Deniz Gezmiş ile Doğu Perinçek birer konuşma yaptılar. Diğer konuşmacılar ideolojik hatalarla dolu konuşmalar yaptılar. Proleter devrimcileri millî demokratik hareketleri amaç olarak alıyorlar yolunda bir yanlış kanaatten hareket eden bir delege, bu fikri «şovenist küçük burjuva reformculuğu» olarak itham etti. Oysa bu mesele açıklığa kavuşturulmuştu: Proleter devrimcileri, bütün millî demokratik hareketleri (proletarya örgütünün öncü olmadığı anti-emperyalist, anti-feodal hareketleri de) destekler, çünkü bu hareketler emperyalizme birer darbedir ve millî demokratik dverimin bazı ödevlerini yerine getirirler. Proleter devrimcileri, sosyalizme geçişin şartlarını gerçekleştirmek için ön-amaç bilirler ve bu yolda çalışırlar. Bu, bir yandan millî demokratik mücadeleye katılmak ve güçbirliğini gerçekleştirmek, öte yandan proletaryanın örgütünü kurmak için çalışmak ile olur.

Eminönü İlçe kongresi, proleter devrimci ideolojinin zaferi yolunda önemli adımlar atılmış olduğunu gösterdi. İdeolojik mücadeledeki başarı, oportünistlerin ideolojik alanda ancak bazı terimlerde ve kavramlarda karışıklık çıkarma ve direnme imkânını bulabilmelerinde ve bilimsel sosyalizmin koyduğu doğruları (Türkiye'nin temel çelişkisinin emperyalizm ve müttefikleriyle halk arasında olduğunu, gerici parlamentarizmi, v.s.) açıkça inkâr etmeğe cesaret edememelerinde görülmektedir.

olaylar

Gaziosmanpaşa'da kesin zafer!

14 Aralık 1969 günü İstanbul'da Gaziosmanpaşa İlçesi Kongresi yapıldı. Kongreden bir gün önce, Haysiyet Divanının beş üyeyi cezalandırdığı öğrenilmişti. (Osman Sercan, Abdullah Durgun, Kerim Torgay, Rauf Erciyes birer yıl geçici uzaklaştırma; Behçet Çalışkan, kesin ihraç). Kongrede, bu arkadaşlara Haysiyet Divanından gelen mektup okundu. İşin ilginç yanı kararın 2 Aralık'ta alınmış olması idi. Karar 14 Aralık'ta (Kongre günü) üyelerin eline resmen geçmişti. Bu üyelerin suçları, İşsizlik ve Pahalılıkla Savaş Derneği'nde çalışmış olmaları idi.

Delegeler, Haysiyet Divanı meselesinin konuşulması için gündeme bir madde eklenmesine karar verdiler. İstanbul İl Haysiyet Divanı üyesi Ali Savaşer'in gözünü kırpmadan dinlediği konuşmalarda, kendilerini bilimsel sosyalizme adamış olan arkadaşlar parti çapında bir düşmanlık olduğu, kararın faşist bir karar olduğu, partiyi mahveden Sadun Aren cezalandırılmazken Gaziosmanpaşa ilçesindeki işçilerle uğraşıldığı, Haysiyet Divanının haysiyetsiz olduğu ifade edildi ve durum şiddetle kınandı. Bazı delegeler, kongrenin cezalandırılan üyelerinin delegelik haklarını tanımasını dahi önerdiler. Kongrenin isteği üzerine Beşiktaş ilçesinden Cemile Çerçel Yıldız Akademisindeki cinayet konusunda bilgi veren, partinin bu konuda neden sessiz ve pasif kaldığını anlatan bir konuşma yaptı.

Teklifler maddesinde proleter devrimci üyelerin hazırlamış oldukları (ve bu sayımızda yayınladığımız) önerge kabul edildi. Siyasî konuşmalar maddesinde oportünist görüşlerin etkisi altında olan delegeler ve proleter devrimci delegeler söz aldılar. İlçede en sağcı görüşlerin sözcüsü olan Aybarcı Sezgi Söğütlü, keskin devrimci lâflar ihtiva eden bir konuşma yaptı: «Türkiye'de antiemperyalist ve antikapitalist mücadeleyi ayıran zihniyet sosyalist zihniyet değildir.» «Emekçi sınıfın en öncü sınıfı işçi sınıfıdır.» (!) Fakat Gaziosmanpaşa ilçesindeki bir avuç oportünist, kongrede tecrit oldu. Kongre başkanı Fahri Ergin de söz alarak doğru devrimci çizgiyi savundu.

Kongrede, üyelerinin çoğunluğu işçi olan Gaziosmanpaşa ilçesinin oportünizmin ideolojik etkisini yok etmeğe çalıştığı görülüyordu. Bunun için gerekli ideolojik silahlanmayı gerçekleştirecek, proleter devrimci bir yönetim kurulu seçildi. İl delegasyonunda da 25 delegeden 24 ü proleter devrimci çizgidedir.

Yönetim kuruluna şu arkadaşlar seçildiler: **Şerafettin Oktay, Hasan Yıldız, Sadullah Kendir, Niyazi Usta, Şevket Çalışkan, Fahri Ergin, Mustafa Adalı.**

Emperyalizme karşı bütün yurtseverler birleşelim

Gericilerin arka arkaya öğrencileri öldürdükleri günlerde Beşiktaş ilçesi üyeleri, aralarında karar alarak kendi ilçe sınırları içinde vuku bulan bu hareketlere karşı, «işçiyi, köylüyü, öğrenciyi kurşunlatan Amerikan emperyalizmine karşı bütün yurtseverler birleşelim sloganıyla bir afiş hazırlamışlar ve 12 Aralık gecesi bölgelerinde yapıştırmışlardır. Beykoz ilçesi üyeleri de kendi bölgelerinde bu afişi yapıştırmışlardır.

Çankaya'da hezimete uğrayan oportünizm yeni oyunlar peşinde

TİP'in, Türkiye'de devrimci mücadele açısından en önemli ilçe örgütlerinden biri olan Çankaya ilçesi kongresi, bilindiği gibi, 23 Kasım tarihinde yapılmıştır. Aybar - Aren oportünist kliğinin oldukça güçlü bulunduğu Çankaya İlçesinde proleter devrimcilerinin vermekte olduğu ideolojik mücadele bu kongrede etkisini göstermiş, uzun bir süreden beri yalan yanlış ideoloji kırıntılarıyla avutulan ve doğru devrimci çizgiden uzaklaştırılmış bulunan üyelerden bir çoğunun proleter-sosyalist saflara kaymasını sağlamıştı. Kongrenin başında başkanlık divanını almalarına rağmen, zaman ilerledikçe proleter-devrimcileri üyeler üzerinde sağlam bir etki kurarak Aybar-Aren oportünist kliğini geriletmişlerdi. Yenilgilerinin kaçınılmaz olduğunu gördükleri, en başta başkanlık divanı olmak üzere oportünizmin diğer temsilcileri, kongreyi sabote etmek için her türlü provokasyonu denemişler ve giderek polisle işbirliği yapmaktan dahi çekinmemişlerdi. Sonuçta, her zaman olduğu gibi, kurtuluşu mücadele alanını terkde bulmuşlardı.

Bütün bunlara rağmen, proleter sosyalistleri kongreyi meşru bir şekilde tamamlayarak saflarımıza yeni katılan bir çok delegenin de oylarıyla tam liste halinde İlçe yönetimini aldılar.

Bundan sonra gelişen olaylar ise, bugün halen parti yönetimine hakim bulunan Aybar-Aren oportünist kliğinin, mevcut gerici tutumlarıyla hızlı bir biçimde karşı-devrim saflarına doğru kaydıklarının açık belirtilerini taşımaktadır. Çankaya kongresinden iki gün sonra, tüzük hükümlerini hiçe sayıp Ankara ilini işgal ederek meşru il yönetimini düşürmeleri ve Çankaya kongresini tanımadıklarını ilân etmeleri, parti içi mücadelede hangi hesaplarla hangi çizgide bulunduklarını bir kez daha orta ya koymuştur. Ancak, proleter-devrimci ideolojinin parti saflarında gösterdiği ilerleme bir anda, başta Aybar-Aren gerici kliği olmak üzere diğer oportünist güçleri ittifak halinde gösteriyorsa da, aralarındaki çelişmeler tamamen ortaya çıkmış bulunmaktadır. Temelde birleştikleri nokta, Amerikan emperyalizminin istediği gerici ve bölücü çizgiyi sürdürmek olmasına rağmen, partiyi kendi çıkarlarının bir aracı haline getirmekte yarışan oportünistler arası bu mücadele, son yapılan Merkez Yürütme ve Genel Yönetim Kurulları toplantılarında daha da şiddetlenerek onları kesin bir bölünmeye doğru itmiştir. Genel Sekreterlerden biri olan ve doğu grubunun temsilcisi bulunan Yahya Kanbolat istifa etmiş, İbrahim Çetkin ise istifaya hazırlanmaktadır. Genel Merkez çevrelerinde Genel Başkanın istifası dahi söz konusu edilmektedir. Özellikle Aren oportünizminin parti yönetimindeki temsilcilerine ve bu arada halen Ankara İl başkanlığını yürüten Minnetullah Haydaroğlu'na karşı diğer gruplar hemen hemen kesin bir tavır almışlardır.

Bütün bu olaylar, bu günlerde yapılacak olan Genel yönetim kurulu olağanüstü toplantısını önemli hale getirmektedir. Büyük bir ihtimalle, geçen toplantıda alınan ve sonra devrimci baskılar sonucu uygulanmasından vazgeçilen olağanüstü genel kongre isteği tekrar ileri sürülecek ve yapılmakta olan il-ilçe kongreleri durdurularak eski delegelerle genel kurul toplanması istenecektir. Bu yolla gerçeklerden uzak bıraktıkları parti tabanı oyuna getirilmek istenmektedir. Ne varki, köprülerin altından çok sular geçmiştir. Artık Aybar ve Aren Opornist kliği ve onun destekçileri eskisi gibi güçlü olmadıklarının farkındadırlar. Ve aralarındaki çıkar mücadelesi onları aynı çizgide birleşmek şansından yoksun bırakacaktır. **Bütün bunlardan çıkarılması gereken ders, oportünizme karşı her adımda daha şiddetli biçimde ideolojik mücadeleyi sürdürmeyi gerektirmektedir.**

Şüphesiz ki, parti içinde, TİP'i doğru devrimci kimliğine kavuşturmak için verdiğimiz mücadele, saflarımız sıklaştığı ve güçlendiği oranda etkinliğini arttıracaktır.

Çankaya İlçe Sekreteri

Taylan ERTEN

olaylar

Kırklareli'nde proleter devrimci hareket gelişiyor

23 Aralık Salı günü Kırklareli'ne giden TÜRK SOLU yazı işleri müdürü Bora Gözen ve arkadaşımız Faruk Haksal partililerle bir sohbet toplantısı yapmışlardır.

Genel Yönetim Kurulu üyesi ve aynı zamanda Kırklareli İl Başkanı Ayata Beğensel ve diğer partili arkadaşların sordukları çeşitli sorularla gelişen sohbette «Millî Demokratik Devrim Stratejisi» anlatılmış ve genel olarak, sosyalizmin bilimi açısından Türkiye'nin sorunları tartışılmıştır.

Parti üyeleri, TİP'i içinde bulunduğu çıkmaza sürükleyen yöneticilerin büyük suç işlediklerini, meselelerin yeni anlaşıldığını dile getirmişler ve yapılan konuşmaların ve açıklamaların son derece yararlı olduğunu söyleyerek, «bizler millî demokratik devrim stratejisi hakkında yanlış şeyler biliyorduk, bize bu konular çok ters iletildi», demişlerdir.

Kırklareli'nde de bilimsel sosyalizmin egemenliği yeni ve güçlü adımlar atmaktadır. Proleter devrimci arkadaşlar çeşitli hareketlerde aktif rol almakta, çeşitli baskılara rağmen görevlerini yapmaktadırlar.

Öğretmenlerin yürüttüğü boykotta, kitlelerle bağ kurmakta, **İŞÇİ - KÖYLÜ** ve **DEVRİMCİ TİP HABERLERİ** satmakta ellerinden geleni ortaya koymuşlar ve koymaktadırlar.

Mehmet Ali Aslan, Genel Yönetim Kurulu toplantısında Başkanlıktan istifa etti

Cumartesi ve pazar günleri yapılan Genel Yönetim Kurulu toplantısında Genel Başkan Mehmet Ali Aslan istifa etmiştir. Aslan, istifa gerekçesi olarak, toplantıya çağırdığı Genel Yönetim Kurulu üyelerinin bu çağrıya uymamalarını göstermiştir.

Ancak bu sebebi gerçek sebep olarak kabul etmeğe imkân yoktur. Parti yönetimiyle taban birbirinden tamamen kopmuş durumdadır. Bir takım hukuki cambazlıklarla yönetimi ellerinde tutmağa çalışan oportünist klik, tabanı temsil etmekten uzaktır. Ve bu durum yöneticilerle taban arasında uzlaşmaz bir çelişki doğurmuştur. Oportünist yönetici kliğin kendi arasında yaptığı yer değiştirmeler bu çelişkiyi çözümleyemez. Bu bakımdan Genel Başkanlığa Şaban Yıldız'ın getirilmesi durumda önemli bir değişiklik yaratacak değildir. Şu kadar ki, Şaban Yıldız'dan Mehmet Ali Aslan'ın gösterdiği iyi niyetli gayretleri dahi beklemek zor olacaktır.

Bununla birlikte biz Proleter Sosyalistleri, partiyi devrimci bir çizgiye getirmek için atılacak her iyi niyetli adımı, kim tarafından atılırsa atılsın desteklemeğe hazırız. İyi niyetli adımların ne olduğu ise açık seçik belirlenmiş ve ilân edilmiştir. Bunlar Büyük Kongre kararlarının uygulanarak ihraçların iptali, haysiyet divanlarının anti-demokratik biçimde çalıştırılmasının önlenmesi, ilçe kongrelerinin ihraç edilmiş - edilmemiş bütün üyelerin katılmasıyla yapılması, devrimciliklerini çeşitli mücadelelerde ispatlamış olduğu halde partiye kabul edilmeyen militanların partiye alınmasıdır.

Son olarak toplanan Genel Yönetim Kurulunun yirmidört üye ile teşekkül etmesi, fiilî olarak Aren'cilerin çoğunluğunu sağlayınca, başta Mahmet Ali Aybar olmak üzere, Aybar'cı bilinen üyeler ve sendikacılar grubu toplantıyı terk etmişlerdir.

MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM ÜZE

Millî Demokratik Devrim yolundaki hareketler karşısında Emperyalizmin telâşı

Proleter devrimcileri olarak Türkiye'nin bugünkü sorunu tam bağımsız ve gerçekten demokratik bir Türkiye'yi gerçekleştirmek için mücadele sorunudur, diyoruz. Ve bilimsel sosyalizmin ışığı altında vardığımız bu görüş her gün, her an olaylarla doğrulanıyor. Son bir yıl içinde gerici iktidar çevrelerince desteklenen kaba terör ve cinayet olaylarına bakalım:

Vedat Demircioğlu demokratik ve bağımsız bir Türkiye istediği, Amerikan 6 ncı filosunun İstanbul'a gelişine karşı çıktığı için Teknik Üniversite Öğrenci yurdunda toplum polisi tarafından pencereden atılarak öldürüldü. 16 Şubat 1969 Kanlı Pazar günü iki gencimiz Turgut Aytaç ve Turan Erdoğan, Bağımsız bir Türkiye'de, haysiyetli bir ulusun fertleri olarak yaşamak istedikleri ve Amerikan 6 ncı Filosuna karşı çıktıkları için Taksim meydanında polisin gözü önüde vahşice öldürüldüler.

Bağımsızlık ve demokrasi mücahidi Mehmet Cantekin demokratik eğitim için Beşiktaş'ta Işık Özel Y. Mimarlık Mühendislik Okulu önünde gerici kurşunları ile can verdi. Türkiyenin bağımsızlık mücadelesinde tanınmış, Amerikan elçisi Vietnam kasabı Komer'in arabasının yakılması olayında ön safta rol oynamış Ortadoğu Teknik Üniversite öğrencisi Taylan Özgür Beyazıt Meydanında polis kurşunu ile şehit edildi. Geçtiğimiz hafta içinde de Yıldız Mimralık Mühendislik Akademisinde iki öğrenci, Mehmet Sevinçbüyük ve Battal Mehetoğlu gerici kurşunları ile, bilerek, ateş edilerek öldürüldüler.

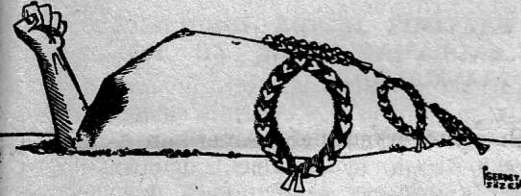
BU ÖLÜMLER BİZE NEYİ ANLATIR?

Hepimizin bildiği bu ölümleri niçin yazıyoruz? Sansasyon yaratmak yahut ağıt düzmek için mi? Elbette ki bu kahraman genç ölüler ağıtlar yakılıp yıllar yılı anıları sürdürülecek yiğitlerdir. **Ancak bunun dışında bu gençlerimizin erken ölümleriyle biz geride kalanlara anlatmak istedikleri şeylere kulaklarımızı tıkar, bu genç arkadaşların ölümlerinden gerekli dersleri çıkarmazsak biz de onlara ihanet etmiş ölümlerini faydasız kılmış oluruz.** Halbuki onlar yaşamağa en çok lâyık oldukları en güzel çağlarında, daha önlerinde uzun mücadele yılları varken öldürüldüler. Onların anılarına saygı göstermek, ölümlerinden sonra da bu arkadaşlarımızın mücadelemize katkıda bulunmalarını sağlamak demektir.

Bu genç arkadaşlar Amerikan 6. ncı Filosuna karşı döğüştükleri, demokratik üniversite, bağımsız ve demokratik bir Türkiye istedikleri için öldürüldüler. Ve bu genç şehitler sosyalisttiler ve sol gevezelik yerine tutarlı bir şekilde millî demokratik devrim mücadelesine katılmışlardı. Bizim saflarımızdaki keşmekeşe karşılık, emperyalizm, işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalığını temsil eden iktidar çok uyanık ve kendisine zararın nereden geleceğinin tam bilincinde olarak **hareket etmektedirler.** Sol gevezeliğe, sosyalist şiarlar atmağa, Filipin tipi demokrasi icabı kendisinin tenkit edilmesine tahammül etmektedir. Çünkü bütün bunlar, emperyalizm-işbirlikçi burjuvazi-feodal ağa ortaklığının hâkimiyetini doğrudan doğruya tehdit etmemektedir. Filipin tipi demokrasi şartlarında ne kadar «Sosyalist Türkiye» diye bağırılırsa bağırılsın sandıktan gene kendisinin çıkacağından emindir. Siyasî iktidarın ve yabancı ortaklarının en çekindikleri şey Filipin tipi demokrasi şartlarını değiştirecek tam bağımsız gerçekten demokratik Türkiye'yi kurmak yolundaki hareketlerdir. Çünkü emperyalizm ve işbirlikçilerinin iktidarı başta proleterya olmak üzere topraksız ve az topraklı köylüler, küçük bur-

RİNE SORULAR ve CEVAPLAR: (V)

juvazinin bütün kesimleri, asker-sivil aydın zümre yani bütün millî sınıf ve tabakaların çıkarlarına karşıdır. Bu yüzden bütün sınıflar Amerika'yı yurdumuzdan atmak, işbirlikçilerinin egemenliğini yoketmek yolunda bir ittifaka girebilirler. Ve bu ittifak sağlam temeller üzerinde başarılabilirse Türkiye'de emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin sonu gelmiş demektir. Yani emperyalizm ve işbirlikçileri için millî demokratik devrim mücadelemize karşı çıkmak bir ölüm kalım meselesidir. Bunun için de bu mücadeleye katılan en aktif unsurları hedef alıp yoketmeğe çalışıyor.

Bizler içinse, millî demokratik devrimin başarılması için mücadele, bizi sosyalizmin eşiğine getirecek mücadeledir. Gevezelikle vakit geçirmeyip mücadelemizden bir sonuç almak istiyorsak yapmamız gereken iş proletaryanın devrimci saflarını geliştirip sıklaştırmak, saflarımızda işçi sınıfının devrimci teorisinin öğretilmesini sağlamak, işçi sınıfına sınıf bilinci vermek ve bütün bunlarla beraber müttefiklerimizi iyi saptayıp emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadelede onlarla ittifakı gerçekleştirmeğe çalışmak ve bu ittifak için de güçlü, egemen olmak zorundayız. Bir parti bunları gerçekleştirebildiği ölçüde devrimci olur. Tarihimizin bu döneminde millî demokratik devrim mücadelesi sosyalistler için en gerçekçi, en zor ve mümkün olan tek mücadele yoludur. Ve öyle küçük burjuva kuyrukçuluğu, burjuvaziye teslim olma v.s. gibi havadan ithamlarla buna karşı çıkmak sosyalist olarak görevini yapmamak, mücadeleden kaçmak ve en azından yiğit ölülerimize karşı saygısızlıkta bulunmaktır. Çünkü onları küçük burjuva kuyrukçusu oldukları için değil, gerçek sosyalistler oldukları için öldürüldüler.

Kaybedecek vaktimiz yoktur. Bugün öyle bir döneme geldik ki, saflarımızı sıklaştırıp gerekli ittifakları yapmak, siyasî iktidarın bu gerici cinayet ve terörünü durdurmak zorundayız. Bıkmadan, usanmadan bütün halkımıza ve müttefiklerimize, işbirlikçi iktidarın ve emperyalizmin Türkiye'deki oyunlarını, memleketimizi nasıl sömürdüğünü, feodal kalıntıların halkımızın gelişmesine engel olduğunu anlatmalıyız. İşçi sınıfının ve emekçilerin giriştikleri eylemlerde yanlarında bulunmalı, onlara sınıf bilinci, siyasî bilinç vermeğe çalışmalıyız. Ve müttefiklerimize tekrar tekrar siyasî iktidarın sosyalistlere karşı giriştiği bu terör ve cinayetlerin bütün halkımızın ezilmesini devam ettireceğini ve burada durmayıp bütün millî güçleri tehdit edeceğini anlatmalıyız. İşçi sınıfının sendikalarda, kooperatiflerde örgütlenmesini, militanlarımızın bu örgütlerin kurulmasına yardımcı olmalarını sağlamalı, proleterya içinde en tutarlı mücadele veren, işçi arasında en sözü geçen unsurları da devrimci saflara kazanmaya çalışmalıyız.

Gençlik örgütlerinde, bütün demokratik kuruluşlarda, köylü hareketlerinde militanlarımızın etkin bir rol oynamasını sağlamalıyız. Ancak bunları yapan bir parti kitlelerle sıkı ilişkiler kurmuş demektir. Filipin tipi demokrasi şartları altında öbür partiler gibi seçimden seçime halkın karşısına çıkmak, alınan oy sayısı artınca da halkla ilişkileri sıkılaştırmak değildir.

Millî demokratik devrim ancak böyle sağlam temeller üzerinde kurulmuş ve halkla çok sıkı ilişkiler içinde olan bir partinin öncülüğünde, doğru strateji ve taktikler kullanarak gerçekleştirebilir. Ancak bunu gerçekleştirebilen yani millî demokratik devrimi öncülük yaparak gerçekleştirebilen kuvvetli sosyalist parti, devrimi tabii olarak ikinci aşamasına, sosyalizme ulaştıracaktır.

Sevinç ÖZGÜNER

Proleter Sosyalistlerinin kongre karar önerileri...

Emperyalizmin ve diğer gerici kuvvetlerin zulmüne karşı bütün dünya halklarının kurtuluş mücadelesi verdiği bir çağda, yarı bağımlı ve yarı feodal bir ülkede yaşıyoruz. İşçi ve köylülerin kendiliğinden kitle hareketlerinin her gün biraz daha güçlenmesi, devrimci hareketlerimizin kitlelerle gittikçe artan bağlar kurması karşısında, ülke çapında gerici kuvvetlerin yeni tertipler peşinde oldukları şu günlerde, halkımızın kurtuluş ümidini temsil eden partimizin kongrelerini yaparken taşıdığımız tarihî sorumluluğun bilincindeyiz.

Gerici kuvvetlerin merkezî karşı devrimci örgütleri karşısında, halkımızın kurtuluş mücadelesini zafere ulaştırmanın ancak kitlelerle sarsılmaz bağlar kurmuş, sağlam bir birlik içindeki devrimci bir örgütün varlığına bağlılığı ortadayken; partimiz, yanlışlığını çok önceden tespit ettiğimiz «gerici parlamenterizm ve uzlaştırıcı» politika yüzünden, kitlelerden kopuk ve dağınık kalmış, kendisine düşen tarihi görevi başaramaz hale gelmiştir. Bu durum, partimize gönül vermiş inançlı devrimci militanlar arasında haklı bir tepkiye yol açmaktadır.
z.zs.tğad

Biz proleter devrimcileri olarak, bilimsel sosyalizm ışığında, partimiz pratiğinden çıkarılmış, bütün namuslu partili kardeşlerin ortak isteğini yansıtan şu somut önerileri, alınması gereken acil tedbirler olarak kongremize sunuyoruz.

I — PARTİMİZİN BİRLİĞİ MESELESİ.

Partimizin içinde bulunduğu dağınıklığa son vermek, üyelerin bilimsel sosyalist ilkeler ve parti mücadelesi etrafındaki birliğini sağlamak üzere şu esaslar tesbit edilmektedir.

1 — PARTİ TEŞKİLÂTLANMASINDA DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİLİK ESASINA DİKKAT EDİLMELİDİR. BU ANLAMDA;

a) Partimiz içinde doğru ilkeleri savundukları için **haysiyet divanına verilmiş ya da partiden ihraç edilmiş arkadaşlar partiye kazanılarak BÜYÜK KONGRE KARARI UYGULANMALIDIR.**

b) Partimiz tüzüğünün 7. maddesinde yer alan tenkid, kendi kendini tenkid prensibi uygulanmalı; parti içinde, üyelerin parti hayatına aktif katkılarını sınırlayan, eleştiriye tahammülsüz tutuma son verilmelidir. **Parti içinde üyelerin parti politikasını en geniş şekilde tartışma imkânı tanınmalıdır.**

2 — PARTİMİZ İÇİNDE İDEOLOJİK BİRLİĞİ SAĞLAMAK ÜZERE ŞU TEDBİRLER ALINMALIDIR.

a) **Eğitim**: Partiye işçi sınıfının ideolojisinin egemen kılınması, parti faaliyetinde bilimsel sosyalizmin eylem kılavuzluğunun sağlanması, kadroların yetiştirilmesi bakımından parti içi eğitim hayati önem taşır. **Parti içi eğitimi yasak savma şeklinde gören, onu sadece tüzük ve proğramının öğretilmesi ile sınırlayan bugünkü uygulamaya son verilmeli; parti üyelerine diyalektik ve tarihî materyalizm, bilimsel sosyalizmin teorik ve stratejik esasları öğretilmelidir.** Ayrıca partiler devrimci pratiğimiz için gerekli olan anayasa, siyasî partiler ve cemiyetler kanunu, iş kanunu, sendikalar kanunu, ceza kanununun ilgili maddeleri ilh. ile techiz edilmelidir.

b) «Tenkid, kendi kendini tenkid kadroların eğitimi ve öğretimi metodudur.» gerçeği unutulmamalı; partimizin somut pratiğinde üyelerin söz sahibi olabilmesi, partimizin hatalarından ders alabilmesi için yönetim tenkide ve kendi kendini tenkide açık olmalıdır. **Hiç bir partili iyi niyetli tenkidlerinden dolayı partiden atılmaya kalkışılmamalıdır.**

3) Partimizin arılığına dikkat edilmeli; sosyalizme yabancı unsurları oy kaygusuyla partiye dolduran, partiye kitle ha-

Gerici kuvvetlerin merkezî karşı devrimci örgütleri karşısında, halkımızın kurtuluş mücadelesini zafere ulaştırmak, ancak kitlelerle sarsılmaz bağlar kurmuş, sağlam bir birlik içindeki devrimci bir örgütün varlığına bağlıdır.

linde üye kabul eden bugünkü politika terk edilmelidir. Somut olarak;

a) Parti tüzüğünün üye kabulü ile ilgili 4. maddesindeki (c) bendindeki «Parti program ve tüzüğünü benimsemiş, bu yolda çalışmayı, verilecek parti vazifelerini yapmayı kabul etmiş olmak» şartı tam olarak uygulanmalı,

b) Parti tüzüğünün 6. maddesindeki altı aylık adaylık süresini kısaltma yetkisinin kötüye kullanılmasına ve partiye kitle halinde üye kabulüne son verilmelidir.

II — PARTİMİZİN KİTLELERLE BAĞLILIĞI ve GELİŞEN SOSYAL MÜCADELEYE ÖNCÜLÜĞÜ MESELESİ.

Bu güne kadar partimiz, kitlelerle sağlam bağlar kuramamış, şehirde ve kırlarda gelişen sosyal mücadelenin önder devrimci gücü haline gelememiştir. Partimizin ancak sosyal mücadele alanında güçlenebileceği unutulmamalıdır. Bunun sonucu olarak;

1) **Parti, işçilerin ekonomik mücadelesine, demokratik köylü hareketlerine aktif bir şekilde katılmalıdır. Parti bu görevi başkasına devrederek kendisini parlamentoculuğun dar kalıpları arasında sınırlandırırsa yozlaşmaya mahkûm olur. Partinin işçi semtlerinde ve köylerdeki faaliyetleri «seçimden-seçime» şeklinde anlaşılmamalı, buralarda sürekli bağlar kurarak tekilâtlanılmalıdır. Bu yapılırken de parti faaliyetinin yalnız işçiler ve köylüler arasında değil, toplumun bütün sınıf ve tabakaları içinde yürütülmesi gerektiği hatırda tutulmalıdır.**

2) **Parti, işçi sınıfı teşkilâtının en yüksek şeklidir ama, onun tek teşkilâtı değil. dir. İşçi sınıfının devrimci hareketinin çeşitli yan kuruluşları da vardır.**

a) Parti üyelerinin, bütün sendikalarda, gençlik örgütlerinde, çeşitli meslek örgütlerinde çalışmaları, çeşitli üretim ve tüketim kooperatifleri kurulmasına önayak olmaları sağlanmalıdır. Parti üyelerinin faaliyetini parti içine hapsederek, partililerin sosyal hayattan kopmalarına yol açan, parti dışı faaliyeti küçümseyen görüşlerle mücadele edilmelidir.

b) Partimizin bütün devrimci örgütlerin merkezi olduğu unutulmadan yan örgütlerle sıkı ve demokratik bağlar kurulmalıdır.

3) Devrimci hareketimizin kitlelerle bağlılığında önemli bir silâh olan İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesi olumlu ve hızlı bir gelişme içindedir. Devrimci propagandanın yaygınlaşması, geniş kitlelerin devrimci mücademize kazanılması imkânını yaratan İŞÇİ — KÖYLÜ partimiz kanalıyla daha geniş çevrelere yayılmaya çalışılmalıdır. Bu hem partimizin güçlenmesine, hem de kitlelerin bilinç düzeyinin yükselmesine yardımcı olacaktır.

Oportünizm saflarımızdan temizlendikçe Anti-emperyalist hareketimiz güçleniyor

Amerikan Emperyalizminin Akdeniz bölgesindeki ve Orta Doğu'daki çıkarlarının bekçisi olan ve varlığı bu bölge halkları için tehdit teşkil eden Amerikan 6. Filosu İzmir'de yine karasularımıza girdi. Her «ziyareti» açık bir provokasyon olan 6. Filo, geçen Şubat ayında İstanbul'da iki kişinin ölümü ile sona eren, irtıcaın ayaklandığı kanlı Taksim olaylarına sebep olmuştu. Bu sefer de filonun, karasularımızda boy göstermesi yetmiyormuş gibi, Filo komutanı basına verdiği demeçte, iç işlerimize müdahele ve yurtsever halkımıza da hakaret eden bir ifadeyle de sözlü olarak meydan okudu.

Birçok şehirde girişilen protesto hareketleri, hâkim sınıfların halkımızı gerici-parlamentarizmle şartlandırma çabalarına rağmen millîci bilincin yayıldığını göstermektedir. Filo komutanı istediği kadar «gösterilerden rahatsız olmadıkları» yolunda demeçler versin, halkın uyanmasından korkarlar. Millîci bilincin yayıldığının belirtisi, işbirlikçi iktidarın devrimcilere baskı ve saldırılarıdır. Devrimci saflar güçlendikçe saldırılar artacak ve saldırılar arttıkça da devrimci saflar güçlenecektir.

Emperyalizmin meydan okumalarının yarattığı tepkiyi anti-emperyalist siyasî bilince yani millici bilince dönüştürmekte proleter devrimcilerinin payı büyüktür. Emperyalizm ve işbirlikçilerine karşı en ön safta mücadele eden, Devrimci Gençlik Federasyonunda örgütlenmiş olan proleter devrimci gençlik, millici sınıfları eylem içinde bilinçlendirmektedir. Proleter devrimcilerin hâkim oldukları örgütlerin, Kemalist örgütlerle birlikte 6. Filoya karşı yayınladıkları bildiriler bugünkü iki yanlı mücadelemizde (yani, bir yandan eylem içinde antiemperyalist antifeodal güçbirliğini gerçekleştirme, bir yandan da proletaryanın öz örgütünü kurma mücadelesinde) katedilen mesafeyi göstermektedir. Kavga ilerledikçe saflar iyice belli olmakta, gerici parlamentarizme bel bağlamış sözde «ilerici» politikacıların maskeleri de düşmektedir.

TİP, diğer siyasî partilerle birlikte herhangi resmî bir tepki göstermekten kaçınıyor, çünkü TİP yöneticileri de öbür parti yöneticileriyle aynı ihanet çizgisindedirler. Seçim mitinglerinde Amerika'ya küfreden oportünist yöneticiler neden kabuklarına çekilmektedirler? Mücadelenin henüz sertleşmediği şu günlerde tavır takınmaktan, eyleme girmekten korkanlar, mücadele esas şekline girdiği zaman paçayı kurtarmak için hangi ihanetlere gideceklerdir? İşçi sınıfının acını taşıyan bu örgüt, şu günlerde emperyalizmin tehditleri ve iktidarın saldırılarına karşı **bütün teşkilâtıyla** aktif mücadeleye girmeli, antiemperyalist kavgada öncülük etmeli ve bütün hareketin yönetim merkezi olmalıydı.

Proleter devrimcileri, sosyalist saflarda proletaryanın devrimci ideolojisini yaydıkları ve bir avuç oportünist haini tecrit ettikleri ölçüde emperyalizm ve işbirlikçilerinin karşısına daha güçlü olarak çıkabilecekler ve millî cepheye öncülük edebileceklerdir. Çünkü, Lenin'in dediği gibi, «emperyalizme karşı mücadele, oportünizme karşı mücadeleyle birlikte yürütülmediği sürece bir yalan ve riyadan ibarettir.»

Kahrolsun Emperyalizm ve Onun Saflarımızdaki Ajanı Oportünizm!

Yaşasın Halkımızın Millî Demokratik Mücadelesi!

Cem SOMER

Mehmet, Battal öldüler, yaşasın Devrimci mücadelemiz!

Bir hafta içinde gittiler... İkinci Mehmet'i vurdular durakta otobüs beklerken, sonra da bir sabah erkenden Battal'ı!

Battal Mehetoğlu, bir hafta önce kapısında Mehmet Sevinçbüyük'ün öldürüldüğü Yıldız Devlet Mimarlık ve Mühendislik okulu önünde nöbet beklerken öldürüldü.

Sabahın alacakaranlığında, Menemen artığı irtica sürüsü, polisin önünde kurşunladı Battal'ı...

Ve Battal «bağımsızlık», demişti, Mehmet «bağımsızlık» demişti, Taylan, Vedat bir ve son birbuçuk yıl içinde öldürülen sekiz pırıl pırıl insan «bağımsızlık» demişlerdi... Öldürüldüler!

Ama bağımsızlık mücadelesi, Battalın öldürüldüğünü ertesi günü daha güçlü, daha hınçlı, daha bilinçli Anadolunun çeşitli yerlerinden yükselen sesler, İzmire demirleyen Amerikan 6. filosuna karşı yürütülen yiğit mücadele, İstanbul'da, Ankara'da, Malatya'da büyük halk kitlelerinin katıldıkları yürüyüşler, gençlerin korku bilmez mücadeleleri ve gittikçe daha geniş kitlelere malolan millî-demokratik hareketimiz bugün daha gür, daha güçlü..

Bütün devrimci güçler şunu iyice bilmektedirler: Emperyalizm ne yaptığını iyiden iyiye bilmektedir. Cinayetler, kanlı olaylar ve türlü provokasyonlar hâkim sınıf temsilcilerinin ifade ettiği gibi «basit birer polis vakası» değildir. Dünyanın her yerinde olduğu gibi, emperyalizm, Türkiye halkının millî-demokratik mücadelesinin de baş düşmanıdır. Ve biz, proleter sosyalistlerin temel meselesi de başta işçi sınıfı ve onun örgütü olmak üzere, bütün Türkiye halkının kendi politik örgütleriye bu mücadeleye aktif olarak katılmasını sağlamak uğrunda vereceğimiz kavgadır.

Birbuçuk yıl içinde sekiz şehit verilmiştir bu mücadelede. Çeşitli kollardan ve özellikle partimiz içinde oportünizmin sızdırdığı pasif tutum, bölücü ve teslimiyetçi politika yolu ile birçok dürüst parti üyesinin içine işleyen eylemsizlik ve eğitimsizlik, kesinlikle son bulmalıdır artık. Oportünizmin her alanda düşürülen maskesi etki alanını kaybetmeli ve en devrimci güçlerimiz arasındaki sürdürülmek istenen bölücü provokasyonlar kökünden kırılmalıdır.

Sosyalizmin bilimi ile teçhiz oldukça ve gelişen millî-demokratik mücadelemiz içinde yoğruldukça, bütün parti militanları temel meselemizin doğru çözümlerine saflarımızı daha da güçlendirerek varacaklar ve aktif mücadele içinde dostu-düşmanı ayırma olanağını daha yakından değerlendireceklerdir.

Şehit kardeşlerimiz karşısında gözü yaşlı ağıtlar yakmak yerine, onların uğrunda öldükleri **«anti - emperyalist ve anti - feodal mücadele»** nin bilincine varalım. Ve ilk aşama olarak, **«Tam Bağımsız Ve Gerçekten Demokratik Türkiye»** yi yaratma mücadelesinde saflarımızı sıklaştıralım.

Faruk HAKSAL

Bilimsel Sosyalizmi öğrenmek temel görevimizdir

Türkiye'de, devrimci eylem alanındaki kargaşalık ve tereddütlerin kaynağında geniş çapta teorik eğitim noksanlığı bulunmaktadır. TİP yöneticileri, işçi sınıfının devrimci ideolojisine karşı egemen sınıfların giriştikleri savaşa paralel tutum takındılar. Parti içinde teorik eğitimi yasakladılar; İşçi sınıfı ideolojisini yayan kitapları «eskimiş» olmakla vasıflandırıp, gözden düşürmeğe çalıştılar. Devrimci bir partinin en güçlü silâhı olan devrimci teori yerine liderlerin demeçlerini koydular.

Sadece emperyalistlere ve işbirlikçilerine kızmak, **tam bağımsız gerçekten demokratik bir Türkiye** istemek veya insanın insan tarafından sömürülmediği bir düzeni arzulamak yeterli değildir. Bunun nasıl gerçekleşeceğini bilmek zorunludur. Aksi halde iyi niyetli hayalperestler olmaktan ileri gidemeyiz. **Nasıl doğadaki güçleri toplum yararına kullanabilmek için bu güçleri yöneten kanunları bilmek zorundaysak, toplumu değiştirmek için de toplumun gelişmesini yöneten kanunları bilmek zorundayız.**

Hemen belirtelim ki toplumun gelişme kanunlarını, bilimsel sosyalizmin kurucuları Marx ve Engels bulmuşlardır. Onların devrimci teorisi, dünya işçi sınıfının pratik deneyleriyle doğrulanmıştır. İşçi sınıfının mücadele tarihi sadece devrimci teoriyi doğrulamakla kalmamış, onu durmadan zenginleştirmiştir de. Marx ve Engels'den sonra gelen büyük devrimciler işçi sınıfının mücadele tarihinden çıkarılan derslerle devrimci teoriyi geliştirmişler, çağımızın işçi sınıfı hareketine ışık tutmuşlardır. Bu bakımdan biz teori deyince Stalin'in şu tanımlamasını anlıyoruz.

«Teori, bütün ülkelerin işçi hareketlerinin genel şekli ile ele alınan tecrübesidir.»

Ancak, böyle bir tanımlama, teorinin önemini ve pratikle olan sıkı ilişkisini ifade edebilir. Teori hiç bir şekilde işçi sınıfının pratiğinden ayrılamaz. Bu bakımdan, teoriyi iyi öğrenmek bir işçi için, en temel devrimci bir görevdir. Bu görev yerine getirilebildiği ölçüde pratik görevler de yerine getirilebilir.

Demek ki, teori devrimci pratiğimizin ayrılmaz bir parçası, zorunlu bir parçasıdır. Devrimci olduğumuzu söylüyorsak, devrimci eylemin yolunu aydınlatan teoriyi öğrenmek zorundayız. Bunu da ancak, dünya işçi sınıfı hareketinin tecrübesini genelleştirerek bize anlatan kitapları okuyarak başarabiliriz. Bu kitaplar olmadan kendi dar ve kısır eylemimizle, asırların birikimi ve deneyini özümleyen devrimci teoriyi öğrenmek olanağı yoktur. Bu, ilmin ve tekniğin bugün eriştiği düzeyi yok farzedip, her şeyi kendimizin yeniden keşfetmeğe çalışmasına benzer.

Oportünist TİP yöneticilerinin bu konudaki tutumlarının nedeni üzerinde derinlemesine tahlillere girişmek bu yazının kapsamını aşar. O bakımdan biz bu tutumu, kısaca emperyalizmle uzlaşmalarını kamufle etmek amacıyla işçi sınıfının teorisine karşı girişilen bir saldırı olarak değerlendirip geçeceğiz.

Bu konu ile ilgili olarak II. Enternasyonal partilerinin tutumlarının incelenmesi bize önemli bilgiler edindirecektir.

«Toplumu değiştrimek isteyenler onun gelişme kanunlarını bilmek zorundadır» dedik. Bunu bilmek demek, aynı zamanda, ideolojik mücadelenin önemini de kavramak demektir. Egemen sınıflar, kendilerini egemen durumda tutan kurumlar ve ideolojileri topluma çeşitli araçlarla kabul ettirirler. Egemen sınıfların ideolojisi her sınıf ve tabakaya göre, onların içinde bulunduğu kültür düzeyine göre şekiller alır. Yerine göre darbı meseller, dinî inançlar veya ilmî araştırmalar şekline bürünür. Fakat ne şekle girerse girsin, ne kadar incelmiş veya süslenmiş olursa olsun, amaç aynıdır. Hepsinin altında düzenin meşruluğu ve değişmezliği fikri yatar.

Devrimcinin görevi burada ortaya çıkar. **Egemen sınıfların ideolojilerinden, dünya görüşünden kendini kurtaramayan kimse devrimci mücadeleye girişemez; olsa olsa politik hedeften yoksun, bazı ekonomik ve sosyal haklar için mücadele edebilir.**

Düzeni değiştirmek iddiasında olan kimse, reformist değil devrimci ise, egemen sınıfların dünya görüşünden kurtulmuş devrimci bir görüşe erişmiş olmak zorundadır. Ancak devrimci bir dünya görüşü, egemen sınıfın topluma hâkim olan ideolojisi karşısında mücadeleye girişebilir. Ancak devrimci ideolojiyi gerçekten benimseyen bir kimse egemen sınıfların baskısına karşı kitleleri uyarabilir ve onları devrimci eylemin saflarına çekebilir.

Vecdi ÖZGÜNER

okurlardan mektuplar

Sosyalizmin üç-beş çeşidini bilmeyiz

Devrimci Arkadaşlar,

Millî Demokratik Devrim mücadelemizin savaşçıları! Altı seneye yakın zamandır Nazilli ilçesinde partimize, bütün gücümüzle hizmet etmekteyiz. Bir seneden beri hiç bir partili önder ilçemize uğramadı.

Bizler, 9/10/1968 Kurultayından memnun olmayıp genel başkan Aybar'ın karşısında olduğumuzu bildirdik. Bundan sonra bazı Aybarcı arkadaşlar bizimle ilgisini kesti. Nihayet 1969 seçimleri de Aybar'ın türlü dalâvereleri ile sona erdi. Bizler emekçi sınıftanız. Sosyalizmin üçbeş çeşidini bilmeyiz. Sosyalizm, şahsî menfaatler için değil, toplum içindir.

Bizler, M.A. Aybar'ın yalnız parti başkanlığından değil, milletvekilliğinden de istifa etmesini istiyoruz.

Bu isteğimizin, bütün partili arkadaşlara duyurulmasını rica ediyoruz.

Rahmi SALTIK
Nazilli İlçe Yönetim
Kurulu üyesi

«Devrim Stratejisi yok, Seçim Stratejisi var» demedim

Devrimci TİP Haberleri, TİP Adana İl sekreteri Hüseyin Korkmaz'dan bir mektup almıştır. Korkmaz, 2. sayımızda Hacı Karaçorlu imzalı mektup'a cevap olarak, fakir bir aileden geldiğini, sekiz çocuk babası olduğunu ve net 941.30 TL. aylıkla işçi olduğunu yazmaktadır. 3. sayımızda Adana temsilcimiz Abdullah Evren'in yazısında belirtildiği gibi «Devrim stratejisi yok, seçim stratejisi var.» demediğini de yazmaktadır.

DUYURU

Türkiye İşçi Partisi'ni oportünizmden ve şimdiki oportünist yöneticilerinden kurtararak, proletaryanın siyasî öz örgütü payesine yükseltmek için proleter devrimcileri tarafından yürütülen mücadele gün geçtikçe yaygınlaşmakta ve güç kazanmaktadır.

Bu mücadelenin yayın organı olarak çıkan DEVRİMCİ TİP HABERLERİ de bu mücadelenin önemli bir parçasıdır.

O'nu, yazılarınla destekte, haber gönder, mücadeleni duyur, bağ kur!

Oportünizmin yalanları ile kafaları bulandırılan iyi niyetli ve partiye bağlı TİP üyesi ve hattâ militanlarının bu bulanıklıktan kurtulması ve doğru devrimci çizgide daha aktif mücadele verebilmesi için:

O'nu, tanıt, okut!

İlk iki sayısının bir kısmı tanıtmak amacı ile ücretsiz dağıtılan DEVRİMCİ TİP HABERLERİ'nin böyle bu malî güçlüğe devamlı dayanabilmesi güçtür.

Devrimci dayanışma her konuda olduğu gibi, bu konuda da kaçınılmazdır. DEVRİMCİ TİP HABERLERİ'ne malî destek sağlamak her gerçek devrimcinin görevidir. Bu yüzden:

O'nu, mali yönden destekle!

DEVRİMCİ TİP HABERLERİ yalnızca TİP içinde dağıtılmakta, parti dışına çıkarılmamaktadır. Bu yüzden, DEVRİMCİ TİP HABERLERİ'ne abone olmayanlar için O'nu okumanın başka bir yolu yoktur. Üçüncü sayıdan itibaren yalnızca abonelere göndereceğimiz DEVRİMCİ TİP HABERLERİ'ne

abone ol, abone kaydet!

DEVRİMCİ TİP HABERLERİ: On beş günde bir yayınlanır, siyasî dergi * Sahibi ve sorumlu müdürü: Faruk Haksal * İdare yeri, yazışma ve abone adresi: Divanyolu Cad. No. 83/3 — Sultanahmet İstanbul * Tel: 27 39 61 * Ankara temsilciliği: Süleyman Sırrı Sok. No. 2/12 Yenişehir/Ankara * İzmir temsilciliği: Atatürk Cad. 368/2 Alsancak/İzmir * Dizgi: Yüksel matbaası * Baskı: Dilek matbaası * Fiatı: 50 Krş. * Yıllık abonesi: 10 TL, Avrupa uçak: 30 TL, İlân san.: 10 TL.